

Les universitats, per l'actualització de la normativa lingüística

Representants de les universitats de Barcelona, València, Mallorca, Alacant, Perpinyà i Lleida constitueixen la Comissió de Seguiment de la Llengua Normativa. Objectiu: actualitzar les normes i acabar la duplicitat lingüística.

Conxa Rodríguez

Membres dels departaments de Filologia Catalana de totes les Universitats del domini lingüístic català han emprès, de fa alguns mesos, i en diverses reunions, una tasca *històrica* per la normativització de la llengua catalana. La comissió, integrada per dotze membres i avalada per l'Institut d'Estudis Catalans, haurà de dictaminar sobre totes aquelles qüestions de la llengua que es presenten conflictives o provoquen diversitat de parers. La comissió ha articulat el seu treball en quatre blocs: lèxic, fonètica, morfologia i sintaxi, que abarquen els dos codis normatius de la llengua (gramàtica i diccionari).

L'aparició dels llibres d'estil dels mitjans de comunicació catalans, l'ús de la llengua a l'administració i l'ensenyament, entre altres àmbits, ha fet que les diferències entre els lingüistes es traslladessin a l'ús públic i, per tant, cada un segueixi criteris diferents. El director de la comissió esmentada és Joan Solà, cap del departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona, qui diu que l'objectiu principal de la comissió és «cercar solucions consensuades a totes aquelles qüestions conflictives que presenta la llengua catalana». La comissió d'autoritats acadèmiques compta també amb la participació de la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya. La metodologia que seguirà la comissió, l'explica el director d'aquesta: «es tracta de fer una llista de tots els conflictes i neguits; estudiar-los i analitzar-los sota el punt de vista científic i culte; i oferir les solucions pertinents».

La comissió corre el risc, els seus membres en són molt conscients, d'allargar i perpetuar discussions que tenen enganxats els lingüistes d'any ençà. D'això volen fugir els professors universitaris, l'única intenció dels quals és «cercar el consens social sense traïr la visió científica de la llengua. Volem atacar el problema lingüístic amb una certa flexibilitat de la llengua».

El treball d'aquesta comissió parteix

Antoni Ferrando, un dels membres de la Comissió de Seguiment de la Llengua Normativa.

de l'assolit en les Jornades d'Estudi de la Llengua Normativa, de les quals van fer-se tres convocatòries anuals fa uns anys. Aquelles reunions i debats anuals, organitzades per la Universitat de Barcelona, s'han transformat en aquesta comissió permanent, la qual tractarà el *gruix* del seu programa de treball en el termini de poc més d'un any.

A parer del director de la comissió, es fa necessària la dictaminació, per part de l'autoritat acadèmica, sobre tots aquells temes lingüístics que provoquen conflictes, arbitriarietats i ambigüitats, especialment, en l'ús públic de la llengua. Per primera vegada, les universitats de tot l'àmbit lingüístic català, l'Institut d'Estudis Catalans i la DGPL s'han ajuntat per formar aquesta comissió amb l'objectiu d'harmonitzar i actualitzar la normativa tradicional establerta per Pompeu Fabra i Carles Salvador, entre altres, encara que aquesta tasca es presenta «urgent i extremadament difícil i complicada», segons Joan Solà.

Antoni Ferrando, membre de la Co-

missió de Seguiment de la Llengua Normativa i cap del departament de Filologia Catalana de València, valora com a «molt important» la tasca de la comissió. Sobretot, davant l'aparició de la televisió autonòmica valenciana (TVV), la qual necessitaria atènyer-se als criteris lingüístics dictats pels acadèmics.

Un dels entrebancs amb què es troba el grup de professors universitaris —no un dels més greus, per cert—, és el diferent nivell de desenvolupament de la normativa en els diferents àmbits geogràfics de la llengua catalana. «L'estudi recent de la normativa és prou gran al Principat; menys al País Valencià, i un poc menys a les Illes Balears», diu Solà, qui es mostra molt crític amb la línia política de la DGPL —línia que, curiosament, ha rebut el vist-i-plau de l'oposició—. El projecte engegat per la Comissió de Seguiment de la Llengua Normativa està finançat pels mateixos departaments universitaris que integren l'esmentada comissió. □